

COPINGAST

GIRONA - Quinzenari xistològic d'idees arxivades amb petites dosis d'art, literatura i esport.

Galeria de caricatures sonores

La nau rumbeja solitària des del mati fins al capvespre. Al seu redós tot és misteri i melangia. L'envolcalla un líquid suau, blauenc, llagrimós!

Eixa nau és l'istiu, l'envejat istiu que ja s'apropa. La verda i gemada primavera s'esllom. Prompte, molt prompte anirem a confondre'ns en mig del sorral soleiat pel sol de la marineria.

La nau rumbeja solitària i jo tinc un amic que es diu Papitu
ROLAND

L'amic Colomé, una de les principals figures gironines que es dediquen al conreu de l'esport, en tots els seus difícils rams; practica el llançament del pes, de la jabalina, del disc i en especial els cent metres estil lliure.

Ès també un expert dibuixant amb totes les aots del modern cartellista. En quan a amors (?), demà plourà, eh?

Núm.

Any I -- Mes suat

4 **20** cts.
DIA, 1 JUNY DE 1933

La terra és del qui la "mena"

Per uns dies he tingut l'ocasió de tastar l'agredolç que proporciona la vagabunderia de qualsevol sensfeiner, sigui o no sindicat. He tingut també la feble melangia de comprar la vivesa d'uns ignominiosos cops causats per l'estrall d'una escombria, en mala hora llançada per la meva dona al damunt de la meva esquena, i, per fi, he pogut també pamar les sagnants llagues que els aitals cops m'han produït; i tot per no trobar feina!... Que n'és de trista la vida del proletariat! Per això avui suco ma ploma en el pompós tinter de l'EDITORIAL ESPINGUET per a sortir en defensa de la meva esquena i dels nostres interessos, que per un deure de cortesia posem temporalment a la seva disposició esperant no ens els malmetran gaire—l'esquena no! els interessos!—

Sí senyors! Nosaltres regaires, fangaires i proletaires de tota la vida, llancem avui el crit esgarrifós de «la terra és del qui la «mena»! I som molts els que la «manem»—gairebé tenim quòrum—i molt prompte ens veurem amos del moment—el moment precís de fer «el paquet»—i aleshores, aleshores els carrers de Ciutadans, Ballesteries i Progrés, es veuran inundats per la sang dels colls que nosaltres tallarem... de cara al Progrés, i situats en front del Peninsular. Nosaltres no discutirem ni la Llei de Congelacions Religioses, ni la dels Testos, Plantes i Regadores vulgus Llei Agrària. Nosaltres tocarem l'assumpte dels queviures «madre de todos los vicios i enfermedades» i causa dels estiraments de boca. Els burgesos us venen les patates—fruit del nostre treball— a quaranta: això és un lladrocini, estimats germans! Nosaltres per trenta cèntims us les fregirem i tot; perquè heu de saber que som capaços de fregir-la a tothom.

Hi ha qui gosa defensar la nostra ideologia, quan el seu republicanisme neix del 14 d'Abril a les 6 del vespre; però nosaltres no! això sí que no! Nosaltres ja fa més de 726 dies que som republicans convençuts i fa molt més de catorze anys que a casa hi ha la República: la dona i set criatures. La cunyada és l'encarregada de fer l'obstrucció. Déu li conservi tan difícil i empalagós treball i fes el miracle de matar-la d'una gastroenteritis galopant que diuen que és tan dolent.

Ja veuen, doncs, si tenim motius sobrats per blasfemar dels burgesos, burgesos! insípida paraula que a nosaltres ens desperta l'energia dels més vius sentiments i ens recorda el moment en què un braç peluti enèrgic ens entrega unes monedes—quan nosaltres governem sense valor— pertot el dissabte a la tarda... allò! aquella porqueria és la setmanada i... engreixa't! No senyor «la terra és del qui la MENA» i ningú ens treurà d'aquí.

EL CAPORAL

FARMACIA RIBAS

S'imposa sempre!!! :-: És l'únic Centre d'Específics de Girona

PLAÇA DE LES CASTANYES

TELÈFON 144

Rosses artificials

Es passegen per la Rambla
amb posat cerimoniós
un seguit de noies maques
que s'han fet el cap tot ros.

Unes d'or vell se'l tenyeixen,
altres d'un to vermellós,
n'hi ha de blanc com la plata,
i n'hi ha amb un to grogós.

I totes amb gran fermesa
se'l tenyeixen amb dalit,
i es disputen per la Rambla
qui primer tindrà marit.

Però em feu patir, filles meves,
i n'estic tot cavilós,
i us teniu de ros vosaltres
quan ni els soldats porten «ros».

Es que voleu fer una moda
de colors artificials?
No veieu que el cap us roda
i per dins se us fan pardals?

Torneu en si, belles nines.
torneu-hi d'una vegada!
Al cap, aigües naturals
però mai d'oxigenada.

Puix si per fer el damunt ros
poseu aigua oxigenada
tota l'aigua natural
us quedarà a dins tancada.

Mes perdoneu si us he ofès
parlant així de les rosses,
però en total us tinc que dir
que sens distingir colors
em plauen totes les mosses.

TONET DE LA BADELLA

Demaneu arreu el sabó **“Jabali”**
Fabricants: Fills d'E. Barangé, S. A.

Fruint de la Costa Brava

L'EXCURSIÓ
DE L'ACADÈMIA AMICH

Quina mandra...! Aaaaaaj...! Ja són dos quarts de sis. M'aixeco del tou del llit tot estirant els braços i badallant; em poso unes calces junt amb una camisa vella i corro cap el lloc que ens havíem de trobar amb els companys per tal d'anar a fer castells i muntanyes en la fina sorra de les platges de la Costa Brava.

Pugem a l'òmnibus i cap a Tossa falta gent. Allí el Sr. Butinyà ens obsequià, mentre esmorzàvem, amb un xic de malabarisme que va ésser ço que més agradà a les damisel·les que venien amb nosaltres a l'excursió; ah! les nenes eren les simpàtiques: Masgrau, Guante, Uriel, Balmanya, Camps, Amich, Garganta, Roca, Bellsolà, i unes quantes més; però per culpa de la pluja el paper en el qual les tenia apuntades es va humitejar esborrant-se els noms. També hi havia els entremaliats nois Serra, Uertos, Busquets, Serafín, Butinyà, Torrent, Roca, Ortega, Casademont, etc, que semblava que s'haguessin de menjar a mirades aquelles formoses noies menys la Bellsolà que romania seriosa: diria's que el senyor Amich li hagués posat, a la vigília, 500 ratlles per copiar. Després de recórrer i gaudir de les belleses que tanquen totes aquelles platges, arribarem a Girona a les 8 de la vetlla. I corre-cuita cap a la Rambla per tal d'explicar-ho als companys que no varen poder venir perquè no tenien temps....

LITO-RAL

Fòbia tardoral

(Els dos versos de cada estrofa són una paròdia dels d'En Ventura i Gasol i els dos restants hosón dels d'En Segarra. Fixeu-vos-hi!)

Les postes amb llur transparència freda,
amb llurs celatges verdosos ratllats d'estrats moradencs
i amb llur xerroteig de pardals dintre una gerra
semblant talment els estantiços... taxis groguencs.

Les llevantades amb el brandar contraclaror de ses canyes els
[plomalls
i amb sa llum fosforescent de vertiginosa tragèdia
n'apar la il·lusòria esperança de l'esllanguit foc d'encenalls
o bé les clarianes negres d'En Beut quan fa comèdia.

Jo he sentit retrunyir foscament les llevantades des de l'arena
i he vist la ratlla de sa bromera folla, bo i estant a soplug
i he passat caminant hores i hores amb els xàfecs a l'esquena
i després dels tamarius, pallers i cledes, també he vist un gos
[com fuig.

Ferran del Joc

Diversions Festives

Diàleg còmic-líric-cineasta per un que pateix de l'estómac

- Noi quines hores de venir!
- Sí, és veritat, aquells quatre naps ja t'els pagaré, saps?
- Bé, bé, deixem-ho estar i parlem dels espectacles.
- Sí, sí, al gra i... deixem els deutes que m'amoïnen!
- Que no anares al Teatre Municipal dijous passat?
- Naturalment que hi vaig anar hi; L'ESPINGUET no pot mancar enlloc i menys tractant-se dels aficionats de l'Agrupació Lírica Badals-Capsir; que n'hi ha cada una!
- Suposo que les parets de l'edifici devien inflar-se, puix al matí ja gairebé no quedaven localitats a la guixeta!
- Si bé l'edifici no s'inflà, la guixeta tal volta t'asseguraria que sí; doncs fou un èxit, àdhuc d'interpretació.
- I quins foren els herois de la jornada?
- Pogueren recollir sengles picaments i mostres d'admiració la simpàtica parella còmica Prat-Llucet. Aquest últim l'inimitable Artur Lluset, fou el «faraón» de l'escena. En quan a la riallera Lourdes Prat palejà en tot moment una bona disposició per la interpretació de papers genèrics i ens permetem augurar-li nous èxits per l'esdevenidor; és de les aficionades que promet, i més si pot assajar-se al costat d'en Llucet. Fins en la dansa ens demostrà posseir-ne bons coneixements de tècnica primària. És de remarcar que a les taules no li desmereix gens la seva habitual simpatia. En conjunt doncs realitzaren una bona tasca.
- I les Srtes. del chor, la Busquets, Guasch, Vilagran i.....
- Sí, sí, totes elles fetes unes vertaderes artistes dintre el teatre amateur, a més a més uneixen al conreu del seu difícil art, aquell devassall de simpatia i formosor que... si no fos pel «carrabiner» de casa i que un hom és casat! Mala negada qui em va casar!
- I d'ells?
- Tots sortiren airosos de llurs papers especialment els actors Gispert i Callejones. En quan al cant es mantingueren dintre el terreny discret, tragueren força suc de les seves «particel·les» en Grabulosa, Puig i Ball-llosera.
- La direcció musical?
- Un vertader èxit esclatant i sens precedents.

En Mullera des del faristol—el atril madrileño—ens demostrà una volta més que coneix a fons el seu «ofici». El públic no se li conduí tal com ell es mereixia. Sobretot al final fou un xic fred, per ésser ell l'homenatjat. Però no ens estranya, coneixem al públic. Una altra volta li direm que hi porti la família... com els demés.

- Així, doncs, resultà una tarda excel·lent?
- Admirable; encar que suposo que deuria ésser més excel·lent i àdhuc suculent l'«àgape» que dimarts passat celebraren al Peninsular. Aaahhh! Que aprofiti! Si no fos que un pateix de l'estómac.
- No badallis i diguem, què hi ha pels cinemes?
- Bons programes. Al «Coli» projectaren la pel·lícula «El Corresponsal de guerra», cinta força interessant, farcida d'aventures dinàmiques i apassionants, que commouen simpàticament a l'espectador.
- I de la interpretació?
- Senzillament admirable per part de Jack Holt i molt ben secundat pels demés intèrprets.
- I a l'Albèniz?
- Ens exhibiren «La Princesa se divierte» que fou un nou èxit d'aquesta empresa. És una delicada i fina opereta que ha resultat ésser un nou encert de la producció alemanya i de la seva protagonista Marta Eggerth que a part de tenir una simpatia i bellesa majestuosa, està dotada d'una fina i timbrada veu. Res que si no patís de l'estómac aniria a entrevistar-la personalment a Alemanya.
- Així fou una cinta interessant?
- Sí, una producció d'aquelles que es fa interessant i delicadament entretinguda, tan pel seu argument com per la seva inspirada música que sentim en el transcurs del film.
- Doncs si no portes cap més nova. Salut!
- Salut.
- Ah! Cuida't l'estómac.
- La dona m'hi posa draps molls per la mullena de la rosada matinal que diuen que va molt bé.

RIG

Westinghouse

Els aparells de Ràdio que donen l'ànima de la música
Si vol escoltar les ondes Extra-curtes demani una prova a

RADIO UNIVERS Alvarez de Castro, 2
TELEFON 392

Declaracions amoroses

ADELA PORTELL

Quin goig fóra per mi, bella dama, el tenir-vos al costat, quin goig tan gran que em fóra el veure'us fent bracet al meu redós; mes vos sou reina i jo no soc més que un desgraciat de pare i mare que té sort de quatre cues de cigar que cullo i de les hores que em passo trepitjant «merengues». Mes l'altre dia corrent adelerat bo i cercant la punta cobejada (car no tenia que fumar) que no era enlloc, Oh Déus omnipotents! vaig veure una punta... la de la vostra sabata, llavors vaig anar pujant la vista resseguint tot el vostre cos i amb la mirada us vaig dir: —Adela, jo us estimo...—però com que soc «guenyo» no m'entenguereu, és per això que ara us ho repeteixo amb tot l'amor que cap dins la meva ànima convençut de que em respondreu «si» que de fer-ho altrament us juro que us remordiria la consciència per haver tingut la culpa de que morís penjat del cim d'una fari-gola.

El vostre esclau,

Amer i Canu

A NA LL. BATLLE

Abatut, amb una tristesa infinita, miro allunyar-se del paradís de l'Esperança una bella il·lusió, ànima de la meva ànima, abandonant-me una altra volta a la desesperació horrible de l'incertitud, del tedi i de l'odi a l'humanitat que em feu tal com soc: Misàntrop, místic i sensual.

I quan la realitat mofeta em desperti, quan les rialles irònicament alegres renaixin, quan ja els meus ulls s'acostumin a mirar uns altres ulls sense creure que llegir-s'hi es pugui una ànima, quan el meu esperit cansat de cercar comprensió, aconseguixi per fi rebutjar l'imatge de la formosa doneta enigmàtica i cruel, enfonsarà fatal i definitivament el seu dolor i es riurà amb els demés del pobre poeta que ha cantat la puresa d'un esguard o la frescor d'unes galtes.

M. S. C.

A NA P. PRUNÉS

La nineta, joguina de la Rambla, sembla del vesprejar en el brogit, una estrelleta blanca... blanca... caminant lleugera vers l'Infinit. La nineta és igual que una joguina i sembla talment a l'enrojolar-se com una graciosa carona fina de poncella que es tanca.

Captivadora com una joguina semblen si et miren els seus ulls bonics llumenetes divines que t'amanuaguen com les d'un bell serafí.

I és tan gentil la seva personeta tan atractiva que, d'admiració penso amb una joguina, una estrelleta, un àngel o bé una flô.

Werther

Aire lliure

Els pinxos de Granollers restaren aclaparats en veure que passàvem per la pedra amb aquella elegància al seu estimat equip.

Se'n sortiren amb un quatre a dos degut a la tasca d'en Mateu que no permeté que n'hi passessin més i al gol de xurro que marcà en Lluquet.

Degut a la barra de l'àrbitre, a la condensada i al *estaba escrito*, diumenge passat no poguérem ni tan sols empatar a Reus. I això que tothom deia que era *pan comido!*

En Bussot volgué demostrar que l'interior que faltava a l'equip nacional era ell.

Llàstima que en Mateos no es digna anar a veure el «Girona», que si no!...

L'àrbitre de Reus era un bon senyor anomenat Cuchi.

En Sàbat diu que si algun dia ve a arbitrar a Girona li cridarà, emulant aquell crit de: Maura, no!, CUCHI, NO!, però ajuntant les dues paraules.

Es un xisto marca Sàbat. Riure obligatori.

La pena de perdre el partit no fou res comparada a les que els vingueren després.

Per sopar anaren a l'«INFERN» i entre plat i plat els feren esperar tant que s'entretenien la gana (del dinar, a les dues de la nit que no havien tastat res) passant-se un cap de peix i sucant-hi pa. Hom calcula que se'n menjaren 5 kilos.

I per acabar-ho d'adobar tingueren que passar la nit a la carretera ja que es quedaren sense neumàtics degut a la sèrie de rebentades que tingueren

Per entretenir-se assaltaren un galliner d'una ca-

Tintoreria

ELS MIL COLORS A. GÜELL

Dols i encàrrecs d'urgència a les 6 hores. Tel. 371 GIRONA

sa de pagès i robaren tres dotzenes d'ous i en Manuel Masdevall tirava fotos artístiques a en Balmanya i a en Bussot que estaven plantant el terme de Tordera. Suposem que ens l'ensenyaràs, oi Manel?

A les 9 del matí feren la seva arribada triomfal després de vint hores a dins de l'auto.

Si treiem la rifa editarem una novel·la que es titularà: VEINTE HORAS DENTRO DE UN OMNIBUS RUIZ O LA TRAGEDIA DE UN EQUIPO.

Després de l'última jornada la classificació queda d'aquesta forma:

Equip del <i>negrito</i>	14 punts
» del país dels ous nials	14 »
» dels més bons (els nostres)	13 »
» dels escolans.	9 »
» dels capgrossos	9 »
» del país dels jesuïtes	9 »
» dels ganxons	8 »
» que vàrem pelar a domicili	4 »

CHEZ RIGAU - EL DORADO

On trobareu la mançanilla més bona de Girona i la Màlaga de més bon paladar

Un milió de «Koctails» diferents, refrescos i molt frescos.

Lletra nostra

A les distingides Srtes. Na Magaldi, Rahola i Elcarte
CIUTAT

Distingides senyoretetes: En primer lloc dec manifestar-les-hi que en el reportatge inserit a la segona plana del nostre darrer número—que admeto i fins considero que pugui ésser un xic ofensiu a Vds.—fou portat a l'impremta a darrera hora i sense que jo tinguéssim temps de parar-hi esment; no per negligència sinó per causes de residència.

També per més descàrrec tinc l'obligació de fer públic que el susdit reportatge fou escrit per un subjecte que no pertany al nostre cos de redacció i que està íntimament lligat amb les coses de l'Institut, segons es desprèn ben clarament per les dades que en l'escrit hi translluen. Fóra per mi una satisfacció molt gran poder donar el nom d'aquest subjecte que ha sapigut ofendre a qui més atencions ens han merescut—segons poden comprovar Vds. mateixes si tenen la gentilesa de llegir la declaració i poesia que en altres números els hi publicarem—però l'ésser l'autor un deixeble de l'Institut i tenint en compte que això li podria ocasionar greus perjudicis, m'ho priva. No obstant la Redacció tan bon punt hagué sortit el número passat ja prengué l'acord de no publicar res més de l'esmentat subjecte, ço que poso en son coneixement per creure-ho d'interès per a Vds. si tenen l'amabilitat de continuar llegint el nostre quinzenal

Sóc seu

EL CAP DE REDACCIÓ

Per l'Ateneu diuen

Que... la Maria Comas fa molt bona parella amb el simpàtic Ramon.

...La Carme Font de Palau és molt bonica i simpàtica.

...La Pauleta Pagès, de tan gentil i bella n'apar un flairós lliri.

...L'Anisseta de Sarrià, vestidet blanc, dos enjogassades boletes al coll... ai!

...Dolors Casas, no ens estima. Ja l'hem fregida si no ens estimes.

...La Maria Fuster, tal volta serviria per Redactora del nostre quinzenari.

...La Nativitat Gibert l'acompanya més d'un jove. Això no val!

...Les cosinetes d'En Massaguer no volen ballar nosaltres ho direm al seu cosinet.

.. La Maria de Palau és de les Maries més boniques.

CALÇATS GIRONA

PLAÇA DE L'OLI

Les màximes novetats en calçat a preus d'ocasió.

...La Prat petita té una germana que és més gran i totes dos Déu ni-doret!

...La Carolina de cân Dalmau, ens regalarà llapis i paper.

...L'Alberti és molt maca al costat d'En Sotorra.

...La Maria del Carrer Nou, m'agradaria poguer jugar-hi a nines amb ella.

...Les dolces i simpàtiques canastilleres de «La Canastilla» cada dia fan més goig.

...Aquesta secció de l'ESPINGUET cada Dijous portarà noves de l'Ateneu.

...Moltes nenes de l'Ateneu ballaran amb l'ESPINGUET sense saber-ho.

...Nosaltres no els hi direm mai qui som.

...No posarem mai res que us pugui ofendre, sinó pregonar la vostra bellesa.

Mister X

SEMPRE ULTIMES NOVETATS

FERNANDEZ

SASTRE

Sagetes romàntiques

Amb l'apropament de l'estiu es pot dir que arriben aquells jorns en què un hom no se sap estar de gaudir a ple aire de les innombrables belleses de les platges de les nostres costes o bé d'una excursió pels paratges de les nostres muntanyes. ¿Qui no ha sentit la ininterrompuda i rítmica cançó de les ones perdent-se en mig de les sentors marines que ens porta el fresc oratge quan estem assentats damunt l'arena albirant amb els ulls fits a l'horitzó i contemplant aquella barqueta de vela blanca que es va allunyant? ¿Qui no ha copsat d'aprop el tremoladís i argentat raig de la cristallina font formant aquell riu que es va fent gran a mesura que va davallant l'espesura del bosc passant per llocs obagosos i feréstecs que és allà on troba els companys rierols que li donen la mà per tal d'engruixir-se? ¿Qui no ha sentit els cants de rossinyols en mig de xiscles de nena enjogassada i de fortors d'una cuixa de pollastre que s'està rostint a l'ast llepada suaument pel foc d'unes brases enceses? Que n'hi ha pocs que no els agradi suar una miqueta! ..

I bé; si tanta cosa ens porta l'estiu, beneïm-lo i diguem-li entusiàsticament: Benvingut!

COMPREU LLEIXIUS BERENGUER

Ballables a granel, picardia, joventut, optimisme, ulls rellampagants, carbasses als balladors, somriure, formosor. No és veritat Concepció Gustà?

Escolta, gentil Pilar del carrer de la Barca: et recomanem que quan vagis acompanyada del teu gigoló i vegis un dels nostres redactors (ja saps qui és, oi?) no t'espantis ni ensopeguis ni trenquis de carrer ja que el nostre company no es menja les nenes maques i menys d'ençà que ets una gran (?) artista.

Aquella nena del carrer de la Rutlla està molt trista, però ja sabem el per què. No et posis tan pen-

sativa Maria Madrenas que ja vindran altres vacances i podràs fruit passejant-te per la nostra Rambla amb aquell Moreno...

Hem observat que fa uns quants dies que a la simpàtica Carme Soler l'acompanya un quota. Qui serà? Ja te n'has enterat P. Agulló?

Conversa agafada al vol:

Nuri.—On vas tan de pressa i tant d'hora, Joan?

Joan.—A fer-me llimpiar les sabates.

Nuri.—Però tan dematí?

Joan.—Es que hi vaig aquesta hora per tal d'entrellistir més de pressa.

Nuri.—(Ah!)...

Joan.—Si dona, perquè a can Tulsà, el cirabotes de la plaça del Vi sempre està ple de gent i essent tan aviat no em tindrà d'esperar.

USEU LLEIXIUS BERENGUER

El General, ex-membre de la Penya Tranquils està molt orgullós perquè la Carme Lloret sembla que li correspon de des que ha ascendit de graduació a la Generalitat de Catalunya.

Fotografia "LUX"

PLAÇA DE L'OLI, 1

La casa més concorreguda pels bons aficionats, i distingida pels seus immillorables treballs, notifica als seus clients que efectua, gratuïtament, els treballs de revelatge de Roll-Films, Pack-Films i plaques

Especialitat amb ampliacions des de tamanyos molt reduïts.

Exposició de material fotogràfic

Ens ha deixat per a tornar altra volta a la Bisbal l'angelical Carme Masgrau agafant el carrilet del país del Llac.

Quan et tornarem a veure? Ens faràs patir molt? Veritat que no? T'ho prega en Ferran.

Fins ara la Pepeta Macau ens pensàvem que era una de les nenes més simpàtiques de la nostra Rambla... però ara resulta que es dona de menys per acompanyar a la Lluïsa—vertader model de simpàtia i formosor—i a un dels nostres dibuixants. «Habrà para tanto» ex-simpàtica Pepita?»

FARMACIA

DOCTOR ROCA I FILL

Primer Centre d'específics

La Creu Roja
GIRONA

Plaça de l'Oli
Teléfono 135

En Lluís Torrent de tant que li agradà l'orgue de l'església de Lloret, anirà a Madrid per tal de fer-hi oposicions per organista.

Des que la Maria ha deixat en Ventura, aquest es dedica anar a buscar cuscunies pels exuberants marges de la Font d'en Pericot.

En Serra, fa algun temps que quan veu la Maria Bellsolà li gira la cara. No sabeu quina és la causa? Doncs molt senzill: la troba massa seriosa i presumida. Amic Serra, potser tens una mica de raó perquè nosaltres li trobem els mateixos defectes.

Lleixius Berenguer són els millors

Conversa recollida al vol en plena Rambla:

—Caram! Maria, de quin gènere és aquest vestit tan bonic que portes?

—T'agrada de debò, Pili? Doncs t'adverteixo que em vaig quedar el més lleig dels molts que em varen ensenyar quan el vaig comprar. Ah! tu Pili, fixa't si és ximple eu Ramon. Saps què m'ha dit?

—Qualsevol ximpleria! Però escolta, Maria, em vols dir primer on t'has comprat el vestit?

—Quina pregunta, noia! El podies suposar si t'agrada que és dels magatzems Gerunda.

Tungsram Les millors làmpares de Ràdio
per a tots els aparells del món
Tenim existències de tots els tipus coneguts

RADIO UNIVERS

ALVAREZ DE CASTRO, núm. 2 TELEFON 392

Segons referències ens hem assabentat que en «Joan Negre» està encaterinat d'una nineta, anomenada Maria Millàs i que resideix a Barcelona. I mireu si l'estima que està disposat anar a peu a la ciutat comtal.

Vols dir Negre que no serà molt penós aquest viatge?

El quota Salvatella diu que ha demanat altra volta al General que li deixés portar les espueles, solament per anar a Figueres els diumenges.

L'altre dia vàrem trobar pels recons de l'Electro Química Berenguer una simpàtica nena mig desmaiada Mentre anàvem a buscar aigua d'arrels de mal vi, per tal de retornar-la, ens vàrem adonar que

el Sr. Nandu Noguera li havia clavat una mirada d'aquelles de castigador impertèrrit i de «ladron de corazones».

CAMISERIA
CONFECCIONS
SASTRERIA
SABATERIA

Casa ORIOL CARBO

QUATRE CANTONS = GIRONA

La fascinadora Bibi li hem de remarcar que tingui una miqueta més de confiança vers els joves que l'admiren, puix l'altre dia quan es passejava per la rambla amb el vestidet una mica brut de pintura ens va costar molt de convèncer-la.

Veritat bufona que d'avui endavant tindràs una confiança completa en vers aquells joves.

Aló! Ací ràdio Girona

(E. A. J. 2)

Instal·lada al cim de les pedreres, ens diu que:

En Pauperes continua tenint els mateixos.

Hom digué que el quart número de l'ESPINGUET no sortiria.

Nosaltres som tan mal creients que l'hem fet sortir.

I nosaltres anar xiulant!

Al ball de les Voltes a l'Ateneu hi assistirem nosaltres.

Per tant hi assistí gent distingida.

Mister Ateneu no m'agrada.

Miss Ateneua ja m'agrada més, vull dir Voltes i Rambla.

El Sr. Enric Massaguer ha deixat de formar part de la Redacció.

N'hi posarem un altre al seu lloc.

Aquest altre ja sabrà que és patir... d'armilla i d'angúnia.

No sabem si podrem celebrar al pròxim número el nostre quinquenari.

En aital cas celebrariem el setenari.

Pauperes, Pauperes, Pauperes l'home de moda.

Per Vermouths a la Rambla i per nenes maques a càn Norat.

TO-RES-QUI

Impremta de SALOMÓ MARQUÈS — Girona.